

Jeg har jo hørt det, men det er måske kun indenrigs. Problemet er, at vi jo har en række udenlandske ambassadører, som er her i Danmark, og de er yderst velkomne, og de rapporterer jo hjem. Men i den indenrigspolitiske debat har der jo i tiden efter folkeafstemningen den 28. september været tale om – jeg mener også fra statsministerens mund, men i hvert fald fra regeringen – at nu har Danmark sat sig selv udenfor, og nu er vi et B-medlem i De Europæiske Fællesskaber, fordi vi altså ikke er med i den der euro-del af EU-fællesskabet.

Det har været anvendt – statsministeren har jo sagt nogle gange, at han respekterer afgørelsen af folkeafstemningen – men så kommer udtrykket »respekterer fuldt og helt« på fjernsynsskærmen, og det er jo en meget, meget stærk udtalelse.

Betyder det, at man ikke fremover vil høre statsministeren og regeringsmedlemmer tale om Danmark som et B-medlem eller en andenklassenation eller noget andet, også selv om det er i den indenrigspolitiske debat, som selvfølgelig bliver refereret hjem til hovedstæderne, altså Berlin og Rom og Paris osv.? Den giver et underligt indtryk af Danmark. Er det det, der ligger i det?

Per Kaalund (S):

Jeg vil gerne i forlængelse af hr. Frank Dahlgaaards spørgsmål stille et spørgsmål til statsministeren.

Sverige har overtaget formandskabet i EU her pr. 1. januar 2001. Nu har jeg haft lejlighed til at følge med i svenske aviser og den svenske debat, og den svenske finansminister, Bosse Ringholm, skal jo som bekendt være leder af finansministerkredsen i EU, og det er jo helt tydeligt, at når Euro-11, snart Euro-12, mødes, er det den belgiske finansminister, der skal lede møderne, og det er man i Sverige helt klar over giver praktiske problemer og mindre indflydelse.

Så uanset om man måtte bruge betegnelser som B-medlem eller andenrangs eller på anden vis, kan statsministeren så ikke bekræfte, at det, at man ikke er medlem af Euro-11, giver problemer af rent praktisk art og også giver mindre indflydelse i finansministerkredsene?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Må jeg sige til hr. Frank Dahlggaard: Jeg tror præcis, det er den sammenblanding i hr. Frank Dahlgaaards sind, der sker, som hr. Per Kaalund rigtigt peger på her.

Jeg tror, vi skal være ærlige nok, som vi altid skal være, til at erkende, at det er klart, at det, at vi siger nej den 28. september, selvfølgelig har sine konsekvenser. Det har den objektive konsekvens, at den danske regering ikke er repræsenteret i eurolandenes møder. Og det har den konsekvens, som vi også ser i det svenske formandskab nu, at den svenske finansminister Bosse Ringholm ikke deltager i Euro-11-møderne, og det vil derfor betyde, at Bosse Ringholm må vige pladsen, når de 11 eurolande holder møde, til fordel for en af de øvrige, og så samles de i det store møde i Økofin umiddelbart om eftermiddagen, som de normalt gør.

Så til punkt 1: Den danske regering kunne ikke drømme om at tale nedsættende om Danmark, tværtimod. Vi skal til enhver tid, som vi gør måned for måned, dag for dag, arbejde for Danmarks interesser.

Punkt 2: Det vil være forkert at benægte, at nej den 28. september har konsekvenser for, hvilke møder vi kan deltage i, ligesom det har konsekvenser på andre felter.

Frank Dahlggaard (UP):

Det var jo egentlig et nogenlunde tilfredsstillende svar. Jeg har bare lidt svært ved at tro på, at det kan være rigtigt, at man ikke fra regeringens side fremover vil betegne Danmark som et B-land, et andenklasseland, et usolidarisk land, fordi vi har valgt at køre videre og holde fast i den gode, gamle krone og den danske kroneøkonomi, som jo er stærkere end nogen sinde, og som ikke er blevet rystet af dette nej.

Men er det rigtigt forstået, og kan jeg ligesom konkludere på statsministerens besvarelse her, at udtryk som Danmark som B-land, andenklassenation eller andre former for i realiteten nedsættende udtryk om Danmark i forhold til EU-samarbejdet ikke finder sted? Det er jo klart, at vi ikke er med i nogle få af de mange møder, der afholdes ved de mange borde i EU. Det gør os jo ikke til en andenrangs nation eller B-medlem. Vi har en anden placering, det har Sverige også, det har Storbritannien også. Og det er der jo ikke noget galt i. Den svenske befolkning er jo massivt imod euroen, og det opdager den svenske regering jo nok på et tidspunkt, når befolkningen træffer sin afgørelse. De bliver jo ikke et B-medlem eller et ringere medlem.

Statsministeren må vel medgive, at det er rigtigt, hvad der står i det sidste nummer af *The Economist*, hvor man måler, hvilke lande inden for EU, der bedst opfylder EU's betingelser. Ja-